

Παναγιώτης Μαυροειδής

Τι σηματοδοτεί η τριμερής στρατιωτική συμμαχία **Σαουδικής Αραβίας, Πακιστάν και Τουρκίας**;

1. Η παλιά τάξη πραγμάτων στην περιοχή **δεν υπάρχει πια**. Ως τώρα οι ρόλοι και οι συσχετισμοί ήταν σαφείς:

Ο πρώτος ρόλος στις ΗΠΑ.

Ο δεύτερος ρόλος, στο γενοκτονικό κράτος του **Ισραήλ**, που ήθελε να αλλάξει με επιθετικές πρωτοβουλίες το χάρτη, με τη στήριξη των ΗΠΑ, για το κοινό τους συμφέρον και ιδιαιτέρως για το δικό του.

Ο τρίτος ρόλος ανήκε στις ανερχόμενες οικονομικά, στρατιωτικά, γεωπολιτικά χώρες της παραπάνω σουνιτικής τριάδας, που αν και **σύμμαχοι των ΗΠΑ**, διεκδικούσαν **και αυτόνομο ρόλο**, ακόμη και σε συμμαχίες συμφέροντος με τους “κακούς” (**Πακιστάν με Κίνα**, αλλά και ενίοτε με **Ιράν, Σαουδική Αραβία με Κίνα και Ρωσία, Τουρκία**, κατά τα γνωστά, με όλους, ανά περίπτωση).

Ο τέταρτος ρόλος ανήκε στο **Ιράν**, που αν και η ηγεσία του επιθυμούσε σταδιακή **ενσωμάτωση στους οικονομικούς μηχανισμούς της Δύσης**, ούτε οι ΗΠΑ, ούτε οι

γειτονικές αραβικές αστικές τάξεις τού έδιναν κάποιο χώρο. Αντίθετα, διεκδικούσαν εκμηδένιση, αξιοποιώντας ιδιαίτερα το Ισραήλ.

2. Τι κατέστρεψε αυτή την τάξη πραγμάτων;

Πρώτον, η επίθεση της ΧΑΜΑΣ το 2023 που ακύρωσε, αν και με τεράστιο φόρο αίματος, τη διαδικασία ανοιχτής **προσέγγισης Ισραήλ και Αραβικών κρατών** και την επιδιωκόμενη ενίσχυση ρόλου των **ΗΠΑ**, αλλά και ένταξη της **Ινδίας** ως νέου παίκτη μέσω του διαδρόμου AIMEC (στην πλάτη και στα χώματα της Γάζας).

Δεύτερον, η ως τώρα ταπεινωτική ήττα των ΗΠΑ και Ισραήλ στον απροσχημάτιστο πόλεμο που κήρυξαν ενάντια στο Ιράν και η ανάδειξη του δεύτερου σε ισχυρή περιφερειακή δύναμη.

3. Το πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα δεν το γνωρίζουμε. Σε συνθήκες γενικής περιφερειακής και παγκόσμιας αστάθειας, καπιταλιστικής ανισοροπίας και θανάσιμων ανταγωνισμών, οι συμφωνίες συχνά υπογράφονται για να σκιστούν την επόμενη μέρα.

Όμως οι δυναμικές φαίνονται: **ο άμεσος ρόλος των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή μειώνεται**. Ούτε τόσο ισχυρές αποδείχτηκαν για τον εαυτό τους, ούτε πρόσφεραν κάποια προστασία στους ντόπιους συμμάχους τους. Οι αστικές τάξεις βασικών χωρών της περιοχής δυναμώνουν τη δική τους επιρροή και συμφέροντα. Δεν είναι αντιαμερικανικές ούτε αντιιμπεριαλιστικές, όμως έχουν πλέον ισχυρές και βάσιμες δικές τους φιλοδοξίες.

Τουρκία, Σαουδική Αραβία, Πακιστάν, δε θα ήθελαν με τίποτα να παρακολουθούν απλά την ανάδειξη του **Ιράν** σε ισχυρή περιφερειακή δύναμη, αλλά δεν πρόκειται και να επιδιώξουν άμεσα κάποια σοβαρή αντιπαράθεση μαζί του. Το **Ισραήλ** κέρδισε πολλές μάχες για να χάσει τη μεγάλη μάχη, το μεγάλο πόλεμο: **ο ιστορικός χρόνος κυλάει σε βάρος του** και είναι αυτό που θα βρεθεί σε υπαρκτική απειλή και όχι το Ιράν.

4. Οι εξελίξεις στο ίδιο το **Ιράν**, θα έχουν ξεχωριστή σημασία. Το καθεστώς, όχι μόνο **δεν ανατράπηκε** αλλά **ενισχύθηκε**. Το κέντρο βάρους μετακινήθηκε σαφώς: **όλο και λιγότερος** ρόλος (πάντα διακοσμητικός) στον πρόεδρο Πεζεσκιάν που εξελέγη κόντρα στο θεοκρατικό κέντρο με υπόσχεση συνδιαλλαγής με Δύση, **όλο και ισχυρότερος ρόλος στο στρατό** που ασκεί ουσιαστικό οικονομικό και πολιτικό έλεγχο στα πράγματα.

Από τη μια, μεγαλύτερες δυνατότητες διαπραγμάτευσης με τη Δύση, **από την άλλη** μεγαλύτερη εθνική αυτοπεποίθηση και δικαιωμένο μίσος απέναντι στο δυτικό κόσμο.

Οι δυνάμεις της εργατικής και λαϊκής αντίστασης εντός του Ιράν, με τον πόλεμο πάντα σε

εξέλιξη και με την οικονομική κρίση παρούσα όλο και πιο ηχηρά, θα δοκιμαστούν. Νίκη για τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα, ενάντια στη φτώχεια, την ανέχεια και την κατάπνιξη των ελευθεριών, δεν μπορεί να υπάρξει με υποταγή ή ανοχή στη δράση **φιλομοναρχικών φιλοδυτικών ρευμάτων**, αλλά μόνο με δράση **κάτω από τις σημαίες της εργατικής διεθνιστικής αλληλεγγύης** ενάντια στην καπιταλιστική εκμετάλλευση, την ιμπεριαλιστική αρπαγή, τους πολέμους αλληλοσφαγής των λαών.

5. Για την αστική τάξη της Ελλάδας και τις θλιβερές **μεγαλοϊδεάτικες** και ταυτόχρονα **μικρόνοες** επιλογές της, μένει ο περίγελος: Αλήθεια, οι πύραυλοι **PATRIOT στη Σαουδική Αραβία**, στην περίπτωση απειλής κατά της **Τουρκίας**, θα την υπερασπιστούν, σύμφωνα με τις **υποχρεώσεις που έχει η Σαουδική Αραβία** με βάση το τριμερές σύμφωνο;

6. Αυτό που δεν πρέπει να μένει εκτός της συζήτησης, είναι η **νίκη και δικαίωση για την Παλαιστίνη!** Οι κίνδυνοι να τρέξουν τούτες ή άλλες εξελίξεις στις διακρατικές σχέσεις και νέες ισορροπίες, με αγνόηση της Παλαιστινιακής υπόθεσης, είναι υπαρκτοί. Και αυτό δεν πρέπει να το επιτρέψει η λαϊκή αντιπολεμική αντιιμπεριαλιστική δράση και το κίνημα αλληλεγγύης.